

Katowice-Miskolc testvérvárosi kapcsolat fejlődése

2012.03.27 – 30. között Miskolc város hivatalos delegációja elindult a lengyel testvérvárosába, Katowicébe, az ottani városvezetés meghívására.

A meghívásnak két oka volt: az egyik az, hogy Katowice város megpályázta a 2015. évi Európa Ifjúsági Fővárosa címet (DREAM, IT WORKS – Europejska Stolica Młodzieży 2015) – ebből az alkalomból a miskolci delegációt felkérték arra, hogy az erről szóló nemzetközi konferencián mutassa be egy számítógépes prezentáció formájában a Miskolcon élő ifjúság helyzetét és kilátásait.

A prezentációt és az előadást Papp Zsolt, a miskolci Polgármesteri Hivatal Humán Főosztály vezetője tartotta.

A konferencia szünetében zajlott beszélgetésekből világosan látszott, hogy a miskolci előadás nagy érdeklődést váltott ki a jelenlévők körében – sokan tettek fel további kérdéseket, és érdeklődtek a miskolci ifjúsági stratégia iránt.

A következő napon pedig egy másik, fontos eseményre került sor: a Magyar Nap Katowicében című rendezvénysorozat résztvevői voltak a miskolciak.

Délelőtt „A lengyel és a magyar nemzetiségi politika dilemmái a 20. században” című lengyel-magyar tudományos konferencia előadásait hallgatták meg. A konferencián sok érdekesség hangzott el, és a legfontosabb eredménye az volt, hogy egy közös megállapodásra jutottak a lengyel és a magyar történészek: bizony, szükség van ezekre az eszmecserékre a kutatóknak – mégpedig azért, mert bizonyos történelmi eseményeket és tényeket eddig másképpen láttak a két ország történészei. Most viszont alkalom nyílt arra, hogy ezeket a dolgokat a másik szemszögéből is tudják értékelni, és esetleg közös álláspontra eljutni.

Délután lengyel részről a delegációt kísérő Adam Łęski úr megmutatta a miskolciaknak azt a két közösségi teret, ahol Miskolc neve is szerepel valamilyen formában. Az egyik a miskolci Hősök terének mintájára készült: mindegyik testvérvárosnak szenteltek egy-egy feliratos oszlopot, ahol rövid városismertető is van.

A másik tér, amelynek Miskolc tér lesz a neve, jelenleg átépítés alatt van, de várhatóan a jövő évi Barátság Napjára már készen fogja várni az odalátogatókat.

Este a katowicei Zeneakadémia volt a helyszíne a Magyar Napnak. Először a díszaulájában felavattak egy emléktáblát, amelyet id. Antall József és a lengyel Henryk Sławik emlékére állítottak (tájékoztatásul: mindkét személy a II. világháború idején óriási segítséget nyújtott több ezer lengyel menekültnek – beleértve a lengyel zsidókat is – hogy Magyarországon „hivatalos hamis” papírokkal letelepedhessenek, vagy esetleg – a katonák esetében - továbbjuthassanak a szövetségesek oldalán harcoló lengyel emigráns alakulatokba).

Az emléktábla leleplezését követően minden lengyel és magyar vendéget a hangversenyterembe invitáltak, ahol a hivatalos beszédek után (Miskolc város részéről felszólalt Kiss Gábor alpolgármester úr, aki arról beszélt, milyen nagy öröm Miskolc város számára, hogy jövőre Katowice város lesz a hivatalos helyszíne a minden évben megrendezett Lengyel-Magyar Barátság Napjának – mert számtalan lehetőséget teremt majd Miskolcnak, hogy bemutatkozzon, mint Katowice testvérvárosa).

A hangverseny, aminek fültanúi voltak a miskolciak is, nagy meglepetést jelentett mindenkinek, hiszen előzőleg nem volt ismert a koncert műsora. Kiderült, hogy a zeneakadémiai hallgatókból álló kórus csodálatos módon adta elő Kodály Zoltán és Bárdos Lajos kórusműveit, némelyiket lengyelül is.

A koncert nagyon tetszett a miskolciaknak, annál is inkább, mivel nem erre számítottak. De más meghívott vendégek osztották ezt a véleményt a koncertet követő rektori fogadáson. Nagy élmény volt ez mindenkinek.

Az utolsó napon két helyszínre látogatott a miskolci delegáció, mielőtt hazatért volna Miskolcra: az egyik egy ismeretlen magyar katonasír, amelyben a becslések szerint legalább nyolc magyar katona holtteste nyugszik. Itt a miskolciak is lerótták a tiszteletüket a magyar katonák előtt, és mécses is gyújtottak az emlékükre.

Később pedig egy közeli sörgyárba látogattak el, ahol sörkóstolóban is részesültek.

A visszaút során mindenki azon örömének adott hangot, hogy ott lehetett Katowicében, ahol „jó magyarnak lenni”, és ahol az ember úgy érzi, hogy a barátai között van.

Most pedig visszavárjuk lengyel barátainkat Miskolcon.

Írta és fényképezte: Bárcziné Sowa Halina